

Sygn. akt I NSW 4412/20

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Maria Szczepanec

w sprawie z protestu wyborczego D. K.
przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale Prokuratora Generalnego, Przewodniczącego Państwowej Komisji
Wyborczej
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 31 lipca 2020 r.,

pozostawia protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

W dniu 21 lipca 2020 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo zatytułowane „Protest” sporządzone przez D.K. W piśmie tym zawarto szereg wypunktowanych okoliczności mających potwierdzać niewłaściwe traktowanie wyborcy w odrębnym obwodzie głosowania utworzonym w Zakładzie Karnym w T. Okoliczności te polegały m.in. na odmowie wnoszącemu protest dostępu do wiadomości o kandydatach startujących w wyborach, namawianiu do głosowania przez funkcjonariuszy SW na jednego z kandydatów z uwagi na to, że rozdaje pieniądze, odmowie głosowania w trybie korespondencyjnym, niewłaściwym zwracaniu się do wnoszącego protest przez inne bliżej nieokreślone osoby oraz odmowie udostępnienia adresu do PKW w celu złożenia skargi. W konkluzji pisma

zawnioskowano o wyciągnięcie konsekwencji wobec winnych takiego stanu rzeczy oraz zapewnienia warunków głosowania lepszych niż w obozie koncentracyjnym.

Zarówno Prokurator Generalny, jak i Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej nie zajęli stanowiska w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 129 ust. 2 Konstytucji RP wyborcy przysługuje prawo zgłoszenia do Sądu Najwyższego protestu przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP na zasadach określonych w ustawie. Zasady i tryb przeprowadzania wyborów na Prezydenta RP oraz warunki ich ważności zostały określone w Kodeksie wyborczym (dalej k.wyb.) w przepisach ogólnych art. 82 i art. 83 k.wyb. oraz w przepisach szczególnych określonych w art. 321-324 k.wyb. Zgodnie z art. 82 § 1 k.wyb. protest przeciwko ważności wyboru Prezydenta RP może być wniesiony wyłącznie z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów, lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalania wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Na podstawie art. 321 § 1 i 3 k.wyb. w zw. z art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 2 czerwca 2020 r. o szczególnych zasadach organizacji wyborów powszechnych na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych w 2020 r. z możliwością głosowania korespondencyjnego (Dz. U. poz. 979, dalej: u.wyb.2020) protest przeciwko wyborowi Prezydenta RP wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 3 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą (dalej: PKW), a wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których je opiera. Treść zarzutów nie może być jednak dowolna, ale powinna spełniać kryteria wymienione w przepisie art. 82 § 1 k.wyb. Osoba wnosząca protest jest ponadto zobowiązana do wykazania wpływu wystąpienia naruszeń na wynik wyborów. Przedmiotem protestu wyborczego jest bowiem ważność wyboru określonej osoby, a podstawę zakwestionowania tej ważności stanowią

czyny przestępcze i delikty wyborcze rzutujące na przebieg głosowania i ustalanie jego wyników lub ustalanie wyników samych wyborów poparte konkretnymi dowodami o których wiadomo wnoszącemu protest. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków określonych w art. 321 k.wyb. (art. 322 § 1 k.wyb.).

W ocenie Sądu Najwyższego przedmiotowy protest nie może podlegać merytorycznemu rozpoznaniu. Należy bowiem podkreślić, że sformułowane w proteście zarzuty obarczone są istotną wadą, gdyż nie mieszczą się w kryteriach wymienionych w przepisie art. 82 § 1 k.wyb. Wnoszący protest przedstawia bowiem okoliczności, które w większości związane są z charakterem organizacji odrębnego obwodu wyborczego jakim jest zakład karny i oczywistymi ograniczeniami jakie związane są z pobytem w nim. Przytoczony w proteście zarzut nie został także dostatecznie powiązany z jego wpływem na istniejące procedury głosowania lub ustalenia wyników, a zatem nie może stanowić przesłanki z art. 82 k.wyb., tym bardziej, że na jego poparcie wnoszący protest nie przedstawił żadnych dowodów, wywodząc jedynie w sposób ogólny o sytuacji w zakładzie karnym.

Ta, zdaniem wnoszącego protest, oczywista zależność nie jest w ocenie Sądu Najwyższego wystarczająca, aby uprawdopodobniała naruszenia mogące zostać objęte protestem wyborczym. Podniesiony zarzut ma zatem charakter abstrakcyjny i wskazuje raczej na hipotetyczną oraz potencjalną możliwość naruszenia przepisów prawa wyborczego, a więc nie odpowiada wymogom Kodeksu wyborczego i jest niedopuszczalny (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 18 lipca 2019 r., I NSW 39/19). W ocenie Sądu Najwyższego wnoszący protest nie wykazał zatem, że podane przez niego okoliczności wpłynęły negatywnie na przebieg głosowania.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.